

Mirka SEJTKOVÁ, Královny a věnná města v Čechách za vlády Lucemburků
Celkem 113 stran, 87 stran textu, přílohy

Cílem práce M. Sejtkové bylo postižení okolností, za nichž se některá královská města dostávala opakovaně do rukou královen, a významu, jaký tato města v Českém království měla. Pramenně vyšla z editovaných privilegií věnných měst.

Práci rozdělila do pěti, rozsahem poněkud neproporčních kapitol. První z nich (s. 8-25) je věnována charakteristice věnných měst a jejich institucionální stránce. Zajímavá je podkapitola zabývající se okolnostmi předávání věnných měst (s. 25-31), které by si zasloužily ještě další rozpracování (např. rozborem příslušných listin); nejasná mi je zmínka o Habsburcích ve vztahu k věnným městům Elišky Rejčky (uvedeno bez odkazu). Zpřesnění si žádá i vztah mezi svatebními smlouvami (věnem, obvěněním) a užíváním věnných měst (srovnání dokumentů a jejich vyhodnocení).

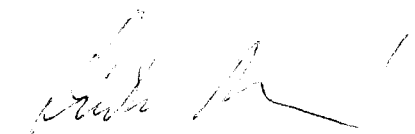
Poněkud nešťastný je název druhé kapitoly, v níž se autorka snažila vyčíslit privilegia, která města dostala od českých králů a písemnosti pořízené královnami. Je poněkud překvapující, že samotný akt předání věnných měst do rukou královen odbyla pouhým poukázáním na listinu Karla IV. ze září 1363 (s. 38). Výklad zůstal víceméně v obecné rovině, aniž by vedl k hlubším závěrům. Doplnuje ho příloha s registry příslušných listin, ale pouze těch, které jsou editovány v CIM; účelná by byla informace o stávajícím uložení listin, jejich opisech, či záznamech v městských knihách (což ostatně obsahuje i zmíněná edice).

Ve třetí kapitole se M. Sejtková podrobněji zaměřila na Hradec Králové, Mělník a Chrudim a na jejich úlohu mezi věnnými městy, víceméně na základě literatury. Zvláštní pozornost věnovala působení Elišky Rejčky v Hradci Králové, včetně její mecenášské činnosti. U Mělníka vyzdvihla pobyty Elišky Přemyslovny a Barbory Celské. Popsala též vzhled uvedených měst. Předání věnných měst Alžbětě Pomořanské lze těžko brát jako jednoznačný příklad porušení *Maiestatis Carolinae* (s. 63).

Poslední dvě kapitoly postihují osudy věnných měst za husitství a ve výhledu jejich postavení ve 2. polovině 15. století (poslední jejich držitelkou byla Johana za Rožmitálu, +1474). Věnná města však nepřestávala jako zvláštní skupina mezi královskými městy existovat, naopak se stávají institucí (nikoliv ale výslovně *stavovskou*, s. 78) s vlastní správou.

Předkládaná práce je svým tématem nepochybně zajímavá, autorka ale při jeho zpracování zůstala víceméně u shrnutí dostupných informací a nepokusila se o nové zhodnocení stávajících pramenů. Přesto její práce má své opodstatnění jako možné východisko k dalšímu bádání a splňuje kriteria kladená na diplomovou práci. Doporučuji ji proto k obhajobě s hodnocením

Praha 1. září 2008

prof. PhDr. Lenka Bobková, CSc.